

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Sylvestri Pontificis Romani præsta[n]tißimi: Ex ijs quæ extant apud
C. Baronium. Obijt anno à Christi Incarnatione 335. Constantini
Imperatoris 30. cum sedisset annos 21. menses 10. & diem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

fonte ritè expiauit: quo tempore omnis oculo-
rum dolor repentè celsit.

Fuère hæc continuò Maximiano nunciata; qui pro sua in Christianos rabie Sabinum da-
mnari, & Venustianum capite truncari iussit.
Lucius tribunus crudelitatis executor, Venus-
tianum cum vxore & filijs in ciuitate * Affi-
nate capite plectit. Sanctum verò Sabinu Spo-
leti plumbatis tamdiu cædi præcepit: donec
in Christi confessione spiritum exhalaret. Cuius
corpus Serena, quæ iam sacras eius manus
in vitrea pixide cum aromatibus condiderat,
vno plus minus, à ciuitate Spoletana, millia-
rio, honorificè sepeliuit.

VITA S. SYLVESTRI PONTIFICIS

Romani præstârissimi: Ex ijs quæ extant apud
C. Baronium. Obijt anno à Christi Incarna-
tione 335. Constantini Imperatoris 30. cum
sedisset annos 21. menses 10. & diem vnum.

Tom. 3. An-
nal. C. Ba-
ron & in
Notat. ad
Martyrol.
Rom.

31. Decèb.
Patria &
parètes eius.
* al. Iusta.

* al. Caritiã
S. Syluester
à Curione
presbytero
instituitur.

DIVINVS planè vir & magnum Ortho-
doxæ Ecclesiæ ornamentu Syluester, Ro-
mæ patre Ruffino, matre verò * Iustina
ingenuis omniq; honestate ac probitate con-
spicuis parentibus natus est. Præstanti indole
puer, à teneris sanctiora vitæ instituta summo
studio & diligentia sectatus legitur. Iuuenis
adhuc, * Curionem quendam eximia fide &
eruditione presbyteru secutus est: à quo Chri-
stianæ fidei edoctus mysteria & sanctissimis
disciplinis ritè imbutus, ac succedente tem-
pore à Marcellino Papa presbyter ordina-
tus, eos præcipuo ac singulari quodam amore
& honore profecutus est, quos expiandis mor-
taliu

talium animis operam è Christiana disciplina nauare cognoscebat. Ita que inter alios, quos *Mirè est ho-
spitalis.* Romæ peregrinos excepit, Timotheum quen-
dam, virum diuinum, qui Antiochia Romam pe-
regrinus aduenerat, & strenuam multiplicandæ
rei Christianæ operam impendebat, anno vno &
paulò amplius domi suæ fouit; nihil veritè im-
piorum minas suppliciaque: quæ diuini verbi
pregonibus eorumq; fautoribus cõstituta erant.

Enimue; dõ Timotheus post vberem messem,
in Ecclesiæ horreum magno labore à se conge-
stam, tandem in vincula coniectus, & longo *S. Timothee
pro fide no-
catur.* carceris squalore maceratus, postremò capitis
obtruncatione gloriosam martyrij palmam
adeptus est. Cuius reliquias beatus Syluester
profunda nocte rapuit: spreta que Tyranno-
rum crudelitate, cum hymnis & psalmis ac-
cedente Melchiade Papa sepulturæ honorificè
mandauit: quæ tamen postea fuere à Theodoro
pia matrona in horto suo, non longè à B. Apo-
stoli Pauli sepulchro via Ostiensi sepultæ; ac
in eius tandem Basilica honestissimè colloca-
tæ. Quam ob rem ab vrbis Præfecto Tarqui-
nio Perpenna comprehensus, cunctas Timo-
thei facultates iussus est prodere: ni mallet om-
ni suppliciorum genere consumi. Instabat
Præfectus: vrgebat, minas & horrendos crucia-
tus intentabat: ni illicò opes Timothei pande-
ret. Sanctus autem mentis oculis præsens Dei
iudicium mirabiliter præuidens, Euangelica *Lucæ 12.*
voce respondens: Hac nocte, inquit, animam à
te repetent, & tu intentatas minas quomo-
dò ad effectum deduces? His verbis commo-
tus sanè Præfectus arctioribus vinculis Sylue-
*Syluester
mittitur in
carceres.*

*Vitio diuina
in Prefeſſu.*

strum constringi iussit. Ipse verò imminentis periculi ignarus miser, inter epulas meridianas pisciculi generis fortè laucioris os imprudens deglutiuit: quod gutturi fixum diuinitus inhærens, infelicem animam media nocte misero excussit. Hoc cum idolorum cultoribus haud mediocrem incuteret timorem, tum beato Syluestro libertatem restituit; tantamque venerationem, tam apud fideles, quàm infideles, conciliauit.

Vt paulò post, beato Melchiade ex hac vita ad meliorem translato, omnium votis ad summum illud honoris culmen euectus sit. Inuitus planè & agrè gradum illiù dignitatis conscendit. Sed cùm neque precibus, neque obtestationibus, declinare posset: quod reliquum erat, animum ad Christi Ecclesiam omnium virtutum splendore illustrandam adiecit. Et primò quidem cum clericos, & sacræ militiæ consecratos, mercimonijs alijsque rebus secularibus parùm honestè vacantes inueniret, primus omnium lege cauit, vt omnes in sacram Christi militiam adscripti negotijs secularibus planè valere iussis, rebus diuinis sedulo intenderent: Reperitur non multò post tempore celeberrimæ illi contrà Donatistas Are-

*Pis Romanus
Pontifex.*

*Secundam
illud D. Pauli
1. Tim. 2.
Nemo militans
Deo,
etc.*

*a Anno
Christi 314.
Præfuit Con-
cilio Arela-
senſi, contra
Donatistas.
Ariani in O-
riente expur-
guit.*

lati in Gallijs a celebratæ Synodo præfuisse; quanquàm per legatos tantùm: eisdemque tumultuantes ad tempus multum compressisse. Biennio autem plus minus elapso, cum Orientalis Ecclesia Arij hæresi vbiq; concuteretur, ac vehementer exagitaretur, beatus Pontifex litteris Alexandri Alexandrinorum Antistitis de cunctis rebus gestis certior redditus, quod

quod sui muneris præcipuè erat nequaquam prætermisit. sed egregiam in his componendis discordijs, & erroribus pullulantibus euellendis, nauauit operam. Misit siquidem tunc Osium Episcopum Cordubensem, clarissimum confessione & eruditione virum, legatum in Orientem: ut in Aegypto vel alio, ubi opus esset, si quo pio modo posset, excitatum per Arium aliosque schismaticos incédium extingueret, rixasque sedaret.

Ad eos aliofque comprimentos Osium Antistitem Cordubensem eo dirigit.

Tractabat eo quidem tempore imperij gubernacula Constantinus varijs præcedentibus signis ac visionibus diuinis, inclytisque victorijs, factus ergà Christianam religionem propensior ad tempus: à qua importunis impiorum quorundam suasionibus, cum auitam superstitionem aliqua saltè ex parte resumpisset, penitus ferè, non multò post tempore, est reuocatus: ac fluctuans eius animus in deteriora propulsus. Vndè infensissimi Christiani nominis hostes, tam opportunà nacti occasionè, fideles præter spem haud modicè vexarunt, atque inuitos ad eorum sacra pertraxere. In ipsum quoque totius Christianitatis Antistitè, tanquam in aduersaria partis antesignanum, retentum diu ac metu cõpressum furorè magno impetu effudere; quorum impetuoso aggressui ad tẽpus esse cedendum, B. Pontifex cõsultius arbitrans, ne suo capite vniuersam Ecclesiam in maius conijceret discrimen, quòd Imperator procul esset ab vrbe: eadè relicta in montem Soractem cum suis sese abdidit: ubi precibus & lachrymis afflicta Ecclesie membra curabat.

Constantino parum tepescente in pietate, vexantur Christiani.

Latitas in monte S. Syluester.

Interea Deus, qui suos paterna prouidentia

Hhh 3 sem-

*Constantinus
pietate profus.*

semper & ubique fouet Imperatorem horrenda foeditissimaque lepra contagione percussit; qua cum nulla medicorum arte, nullis medicamentis fugari posset, abiecta spe salutis, inter omnes honores & diuitias potentissimus Orbis Monarcha miserè contabuit. Accedunt ad illud idolorum Pontifices, aiunt vnicam hanc superesse consequendam salutis spem: si corpus lepra foedatum in sanguine infantium, bulliente adhuc atque exhalante, diligenter lauet. Quid multis? Missi per provinciam satellites, infantes à matrum complexibus vberisque auellunt: adductosque in Capitolium, certo praefinito die, ad necem preparant. Adest Imperator, ut nefaria innocentium caede magis se magisque contamine- ret. Adfunt & matres miserabili valde euulatu regiam & Capitolium, & totam denique urbem implentes. Horret repente tantos tamque lamentabiles clamores Constantinus: nefandumque facinus, quo pollendus erat detestans, à Capitolio in regiam reuertitur. Iubetque sine mora innocentes matribus reddi infantes; earumque luctum atque lachrymas donis insuper atque muneribus placari; satius esse dicens, se vnum foedo morbo intabescere: quam tantam innocentium multitudinem, cum incerta salutis spe, crudelissima internectione deleri.

*Detestabile
consilium ad
sanitatem
corporis
sequendam.*

*Constantinus
detestatur
consilium.*

*Visto Constantinus
In per-*

petis.

Itaque damnato execrando Pontificum consilio, cum in regia nocte quadam leni oppressus sopore cubaret: ecce visi adesse viri duo, veneranda canitie graues, Petrus & Paulus; qui corporis non modo sed animae quoque salutem spondebant sempiternam; quod infantibus pietatis affectionis affectu commotus vitam donasset.

fer: eorumque salutem propria chariorem habuisset. Monent igitur ut Syluestrum in monte Soracte latitantem accersat: salutari per eum fonte à corporis animæque sordibus expiandus. Hac visione ab oculis ablata, Imperator Syluestrum dictum factum omni cum reuerentia ad se adduci curauit: adductumque compellans; Dic, inquit, num qui apud vos Petrus & Paulus dii habeantur. Respondet Pontifex: Vnum tantum, cæli terræque conditorem, Deum esse, Petrum verò & Paulum Dei seruos Christi que discipulos, à Nerone pro fidei confessione, martyrio coronatos è vita migrasse. His auditis eorum effigies sibi exhiberi postulans Imperator, re ipsa cognoscere voluit, veranè visio, an somnij quoddam ludibrium esset.

S. Syluester à Constantino è monte Soracte Romanam adducatur.

Visis verò imaginibus, tanto est perfusus gaudio, ut nihil iam de rei veritate dubitans, protinus sibi cæleste lauacrum exhiberi vellet. At Syluester: Non ita, inquit, è Imperator, dona illa cælestia conferuntur, sed lachrymis primùm precibusque Deo tibi placandis: deponenda purpura & regium diadema; nefaria idolorum superstitio funditus extirpanda: & Christiani in carceres & vincula coniecti, protinus relaxandi. Nihil recusauit Constantinus, Itaque, posito diademate, post dies septem in luctu lachrymisque ac precibus cum ieiunio transactos, catechesi iam probè instructus, ad salutarem fontem intra Palatium Lateranense præparatù (vbi hætenùs eius visitur Baptisterni) accessit: moxque, ut vnda cælesti tinctus est, affulsit cælitus diuinus splendor ful-

Petit baptisma Constantini.

De excellentia huius fontis, vide Baron Tom 3. Anno Domini 11324.

Hhh 4

gidif

*Sanatur à
terra Con-
stantinus per
Baptismum.*

gidissimus; squamisque à corpore in lauacrum decidentibus, sanus planè atque purus, ingenti omnium admiratione, egressus est: confessus palàm, eo fulgore sibi manum porrigentem Christum vidisse.

Exoritur subita gratulatio; audiuntur ubiq; voces lætitiæ: edictum ab Imperatore promulgatur, ne quis deinceps Christi cultoribus vel solo verbo molestiam exhibeat. Neque ad suscipiendâ Christiana sacra quisquâ impeditus sed nec cõpulsus est. Constantinus antè omnia ut Christo grati animi significationè ostenderet, eodemque pietatis ac religionis cunctos adduceret, magnificum in ipsa regia Christo Salvatore condidit a templum: & tum exemplo tum verbo immensas diuinæ bonitatis diuitias omnibus ob oculos statuit. Noua tunc lux oriri visa est Ecclesiæ. Gloriosa Christi trophæa erigebatur: Confessores è vinculis & metallis soluti prodibant; & tâquàm bellatores eximij, multis inclyti victorijs, de hoste prostrato triumphabant: cum eccè Iudæi videtes Christianâ religionem Imperatorijs quoq; splendoribus illustratam, ac præter spem admirabili amplitudine auctam atque mirificè propagatâ, maioribus quam vnquàm antèa odijs exarsere, & grauioribus inuidiæ stimulis exagitati, studuère cum matrem Helenam Augustam, tum ipsummet Constantinum Imperatorem, quibus valebant artibus, ac magia quoque, si potuissent, à suscepta Christiana religione iâ penitus reuocare: egereq; procacibus suggestionibus, importunis petitionibus, efficacioribus precibus, & clamoribus petulantibus, ut corâ
ipsis

*a De eius
magnificen-
tia vide Ba-
ron. ubi su-
pra.
Exiuit tẽ-
plum Christo
Imp.*

*Iudæorum
impius cona-
tus.*

ipsis in publico audirentur conuentu aduersus eandem Christianam religionem disputantes. Vbi sanè diuinus Pontifex tam egregiè eos tū per sacram scripturam cum per miracula (Domino cooperante) redarguit, confutauit atque conuicit; vt complures ex innumera affante multitudine, à superstitione Iudaica ac Pagana recedentes: exultantibus animis ad Christi castra conuolârint. Quo tempore & immanè draconem seu colubrum vrbi admodum infestum, quem Gentiles cultu diuino prosequabantur, in propria cauerna occlusum extinxit.

Titulum quoque suum in Regione tertia, iuxtà thermas Domitianas, quæ cognominantur Traianæ cōstituit; vbi conuocauit ac collegit amplam Synodum Antistitum Occidentaliū vltra 230. in qua Hyppolitum Diaconū, Valentinianæ hæresis sectatorem; Callistum, Sabellij hæresi maculatum; & Victorium qui receptos ab Ecclesia Paschales cyclos redarguere præsumpsisset, damnauit; Diaconos alios duos ordinauit: aliaque complura quæ pro propaganda stabiliendaque Orthodoxa fide facere videbantur disposuit, definiuit atque conclusit: cum interim contra quàm expectârat, res in Oriente legato suo Osio successe. Labore siquidem eius ob aduersariorum ac repugnantium pertinaciam casso reddito, peruicax contentio reconciliationem concordie impediuit. Vndè pro Dei Ecclesia zelo exastuans vir diuinus, Oecumenicum Nicænum Concilium, 318. sanctissimorum Antistitum conuentu celeberrimum, Imperatorio edicto indici, conuocari ac celebrari curauit:

H h h § quo

A S. Siluestro publicè conuincitur, vnde & multi ad Christum conuertuntur.

Ab eodem Draco extinguitur.

Titulum ab eodem erectum.

Synodus Romana ab eodem collecta Anno Christi 324.

Eodem anno Eccelesti celebratur vniuersalis Nicæna Synodus.

de ab eo con-
firmatur an-
no Christi

325.

En antiquā
consuetudinē
Ecclesiarum pi-
eturum sacris
ordinandi.

S. Romanum
virginem
baptizavit.
Ordinationes
etiam sacras.

Felicitissimus
eius obitum.

Locum sepul-
turalis.

quo & legatos tres, quorum primarius erat O-
sius, direxit: atque id ipsum tandem consum-
matum Apostolica auctoritate confirmavit.
Ecclesias urbis mira amplitudine à Constanti-
no erectas sacris picturis suæ musivo opere,
sive coloribus exornavit. Eius plantatio fuit
nobilissima virgo, Romana nomine; filia
Calpurnij Præfecti urbis; quæ ab eodem bap-
tizata perpetuam coluit virginitatem; cuius
Natalis dies 7 Calendas Martij adscripta ta-
bulis ecclesiasticis, anniuersaria commemora-
tione in Ecclesia perseverat; coliturque Tu-
derti præsertim; ubi eius venerandæ reli-
quæ asseruantur. Fecit ordinationes sex per
Mensem Decembrem; Ordinavit Episcopos
per diuersa loca 65. alias 36. Presbyteros 42.
Diaconos 26.

Hæc pauca ex plurimis tanti Pontificis præ-
claris rebus gestis memoriæ commendata cõ-
periuntur; quæ licet in terris nobis obscuræ,
Deo tamen, Angelis, & hominibus, satis per-
spicua atque conspicua in cælis apparent: ad
quorum inclyta Regna tandem sacratissimus
præsul, meritisque bonorum operum glorio-
sissimus, solutis mortalitatis vinculis lætus
conscendit; summum pijsimo Imperatori, cõ-
terisque fidelibus sui relinquens desiderium à
quibus sacrum eius corpus honorificè est ter-
ræ mandatum in cæmeterio Priscillæ, via Sa-
laria, apud urbem milliario tertio. Dignus sane
cuius nomen Solenni celebritate, anniuersaria
commemoratione recolatur; ut porè Sa-
cerdotis verè magni; Pontificis maximi, Prin-
cipis Episcoporum; hæredis Apostolorum; qui
& pri-

& primatu alter Abel; gubernatu Noe; patriar-
 chatu Abraham; ordine Melchisedech. dignita-
 te Aaron; auctoritate Moses; iudicatu Samuel;
 potestate Petrus; ac denique extitit auctorida-
 te Christus: cuius Diuinitatis magnus propug-
 nator enituit ac propalator eximus; cui me-
 ritò post Petrum, eiusdem dogmatis primum
 ac præcipuum assertorem, tantum debeat Ec-
 clesia, quantum alij de ea quam optimè meri-
 to: ac propterea dignissimus existit, vt in eius
 memoriam non Romæ modò, hoc est, in pri-
 maria vrbe ipsius patriæ, verùm in omnibus
 Christiani orbis ciuitatibus, ad ipsos vsque
 extremos Antipodas, insignes basilicæ erectæ,
 vel oratoria atque sacella, & aræ Deo dicen-
 tur.

*Præclaro hoc
 encomio diè
 obit: h. san-
 ctissimi h. n-
 in Pontificis
 exornat C.
 Baron. Tomo
 3. Annal. an-
 no Christi
 335.*

MARTYRIUM SANCTISSIMÆ VIR-
 ginis Columbae. Ex antiquissimo M. S. Codici-
 bus. a Passa est anno Christi 275. Eutybiani
 Pape i. Aureliani Imp. 5.

*Teste C. B. A.
 ron. Tom. 2.
 Annal. vide
 Not. Mar-
 tyr. Rom.
 31. Decem.*

AURELIANVS, qui anno ducentesimo
 septuagesimo primo ad Romani Imper-
 rij est euectus gubernacula, primo qui-
 dem Christi fidelibus haud multum infestum
 sese exhibuit: sed impiorum mox deprauatus
 consilio, sopitam acriter suscitauit pertecu-
 tionem. Atque inter ceteras Christi martyrum
 turmas, sanctissimam virginem generis nobi-
 litate & corporis animique specie valdè con-
 spicuâ, nomine Columbam, à fidei pietatisque
 constantia ad nefariû deorum cultû traduce-
 re conatus est. Ingressus enim urbem Senonis,
 die illo, quo magno Christianorum gaudio
 Salua-

*Mouet perse-
 cutionem
 Aurelianus
 in Christiana-
 na.
 Conatur per-
 uertere S.
 Columbanam*